

samlet sig nogen almindeligere Forventning om, at det skulde lykkes netop at føre denne store Sag igennem endnu i denne Samling.

Men naar der har samlet sig en saadan almindelig Forventning, ligger det jo ganske aabenbart deri, at man almindeligt i Befolkningen, i alle Dele og i de forskellige Partier — og jeg mener ogsaa med fuld Ret — har forstaaet det Tilsgagn, som blev givet fra den frikonservative Gruppe oppe i det andet Ting i Efteraaret, og som gik ud paa, at man var rede til — som det blev sagt — at tage Konsekvenserne af Valget, saaledes, at dette maatte betyde, at man der var rede til at møde Regeringen og Venstre til Forhandling paa det Grundlag, der var Valgets, ubestridelig var Valgets, nemlig paa den *lige* og almindelige Valgrets Grund.

Nu lykkedes det jo imidlertid ikke at naa til nogen Enighed om Sagen i denne Samling, men derfor er denne Vinters Arbejde ikke spildt, vi ere rykkede fremad, den almindelige Valgrets Krav har vist sin Styrke. De forskellige Forslag, der have været fremme fra anden Side, vil jeg kalde imødekommende, hvis det viser sig, at det er Stadier paa Forhandlingens Vej, at man ikke vil ubetinget fastholde dem ogsaa under den videre Forhandling om denne Sag. Det gamle Skel er ude af Diskussionen, Spørgsmaalet om Kvinders og Tyendets Valgret ogsaa. De ny Forslag ere komne frem, og som det har vist sig her hos dette høje Tings store Flertal, vil det sikkert ogsaa vise sig ved Drøftelse ude omkring i Befolkningen, at den lige og almindelige Valgrets Princip uden kunstige Dobbelt-Stemmesystemer og uden snærende Baand paa Kommunestyret er det Princip, som Befolkningen ene vil kendes ved. Det er ogsaa kun saadan en Løsning, at Regeringen og Venstre kan ønske at give sin Tilslutning.

Det lykkedes, som sagt, ikke i denne Samling at gennemføre en Løsning af denne Sag, men Arbejdet derpaa vil blive fortsat i den kommende Samling. Skulle vi ind i ufredelige Tilstande for at naa en Løsning af denne Sag, da bør det føles stærkt i Befolkningen, at Regeringen og dens Venner baade have vist al rimelig Imødekommen for at naa en Løsning ad fredelig Vej og ogsaa har givet god og forsvarlig Tid til, at Drøftelserne og Overvejelserne kunne fuldendes. Kun Regeringens Fjender og Modstandere af en god og frugtbringende Forhandling her paa

Rigsdagen kunne ønske, at Regeringen skal handle anderledes. Om det da vil lykkes at faa en Løsning ad fredelig Vej, det vil jo Fremtiden vise, men for den Muligheds Skyld, at det skulde vise sig, at man fra anden Side vil fastholde Krav, som Regeringen og Venstre ikke kunne give deres Tilslutning, og derigennem rejse Konfikten paa denne Sag, da vil det ogsaa, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) talte om, være rigtigt og heldigt, at Regeringens Venner ude i Landet samle sig og i Tide faa alt beredt, saaledes at de ere rede til at gøre deres yderste for at tage *Valgmændene* paa vor Side den Dag, Valget kommer til at gælde først og fremmest ved Valgmandsvalgene rundt i alle Landets Kommuner. Det er Regeringens alvorlige Ønske, at det skal vise sig, at man kan naa en Løsning af denne Sag ad fredelig Vej. Det er Regeringens alvorlige Ønske, ikke blot for denne Sags Skyld, men for mange andre gode Sagers Skyld, for hele Landets Skyld, for den rolige Udviklings Skyld. Men denne Sag lader Regeringen ikke falde — denne Sag lader Regeringen ikke ligge uløst.

**Chr. Reventlow:** Jeg havde haabet, at naar vi stode ved Slutningen af denne Rigsdagssamling, stode vi med en vedtagen Valgretsreform, i hvilken der ikke fandtes noget Skel efter Stand eller Penge, men i hvilken man havde søgt ad andre Veje at indføre Garantier for en rolig Udvikling af det kommunale Styre her i Landet. Efter de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte oppe i Landstinget, da han forelagde Forslaget der, kunde dette Haab kun vokse. Resultatet er imidlertid blevet en Skuffelse.

Naar man nu ser tilbage paa det, som er sket, siden vi før Jul sendte dette Forslag i Fællesudvalg, vil man lægge Mærke til, at der temmelig hurtigt efter Nytaar fremkom et Tilbud fra frikonservativ Side. Man kan mene om dette, hvad man vil, men nægtes kan det ikke, at det betød Forhandlingsvillighed i udstrakt Grad, at det betød, at man fra den Side tog de Konsekvenser, der her har været peget paa, idet man har anerkendt den almindelige Valgrets Principper i vid Udstrækning, og man frafaldt det økonomiske Skel ved Sogne- og Byraadsvalg. Men efter at dette Tilbud blev fremsat, har Fællesudvalget for vore Øjne i lang Tid ligget dødt. Der er fra Regeringspartiets Side i Maanedvis intet fremkommet om denne Sag, og først efter at det viste sig, at Truslerne om, at